UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

# Generalis Totivs Sacri Ordinis Clericorvm Canonicorvm Historia Tripartita

Pennotto, Gabriele

Coloniae, Anno M.DC.XXXXV.

XLVI. De tribus Præposituris S. Pastoris Reatini, S. Iusti Secusiæ, S. Stephani Dertonæ, & alijs, quæ ab anno 1580. vsque ad 1600. acciderunt.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38634

Visual Library

dens, ne acta Capituli ob maioris partis vocalium abſentiam inualiditatis, ſiue etiam nullitatis notarentur, illum antea præcauit, obtentis literis Apoſtolicis, datis 18. Martij, quibus facultas Capitulum vltra tempus conſuetum differendi, & per eos, qui eidem Capitulo intereſſe potuiſſent, illud abſoluendi, & omnia tractandi, quæ in pleno Capitulo tractari, & perfici conſueuerunt, eidem fuit attributa. quarum literarum vigore Generale Capitulum, vt præmittitur, Rauennæ fuit cõgregatum, ac in eo electi Rector Generalis Reu. P. D. Archangelus Bononienſis, & Viſitatores D. Raphaël Cremonenſis, D. Cornelius Vicẽtinus, D. Hugo Vercellenſis, & D. Marcus Papienſis.

Anno 1578. Capitulum Generale Rauennæ. Rector Generalis Reuerendiſſ. P. D. Gabriel Flãma Venetus. Viſitatores D. Euſebius Cremonẽſis, D. Paulus Laudenſis, D. Adeodatus Bergomenſis, & D. Archangelus Placentinus. In hoc Capitulo productæ ſunt literæ Prioris S. Ioannis de Nicia Paſcarum prope Alexandriam, quibus dictum Prioratum, vtpote membrum antiquæ congregationis Mortarienſis, quæ per Sedem Apoſtolicam cum omnibus illius membris noſtræ fuerat vnita, nobis reddere proponebat certis conditionibus, quas Patres admittere noluerunt, & propterea dictus Prioratus nondum congregationi fuit reſtitutus.

Anno 1579. Capitulum Generale Rauennæ. Rector Generalis Reuerendiſſ. P. D. Cyprianus Brixienſis, qui annum ſui regiminis non expleuit; ſed illo defuncto electus fuit Reuerendiſſ. P. D. Hieronymus Brixienſis de Calinis. Viſitatores verò D. Theodoſius Placentinus, D. Deſiderius Mediolanenſis, D. Ludouicus de Grauina, & D. Gaſpar Bononienſis. ad hoc Capitulum allatæ ſunt literæ Sereniſſimi Ducis Mantuæ, quibus noſtræ congregationi ſuam collegiatam S. Barbaræ Mantuæ, quæ eſt capella Ducalis, offerebat. quibus publicè lectis ſic Patres noſtri decreuerunt: *Fiat mandatum R. P. Generali, & R. P. D. Theodoſio Placentino Viſitatori, vt poſſint cum Sereniſſimo Mantuæ Duce negotium acceptandi Eccleſiam S. Barbaræ tractare, capitula quæcunque ſint, acceptare, modificare, omniaque alia perficere, quæ neceſſaria erunt ad iſtud negotium terminandum: & quidquid ab eis determinatum, & contractum fuerit, à toto Generali Capitulo pro rato, & confirmato habeatur*: Verum in cauſæ concluſione propter quaſdam conditiones, quibus dicti Commiſſarij congregationem ſubijcere noluerunt, viſum fuit, dictam Eccleſiã nullatenus acceptare.

Anno 1580. Capitulum Generale Rauennæ. Rector Generalis Reuerendiſſ. P. D. Petrus Frãciſcus Veronenſis, Viſitatores D. Georgius Vercellenſis, D. Gabriel Mediolanenſis, D. Laurus Brixienſis, & D. Ludouicus Nouarienſis.

# CAPVT QVADRAGESIMVM SEXTVM.

## *De tribus Præpoſituris S. Paſtoris Reatini, S. Iuſti Securiæ, & S. Stephani Dertonæ, & nonnullis, quæ ab anno 1581. vſque ad 1600. in Congregatione noſtra contigerunt.*

I. ANnus 1581. in noſtra congregatione memoria dignus extitit, quoniam in illo forma regiminis totius cõgregationis ſiue publici, ſiue priuati penitus fuit immutata. Nam Rector ſiue Abbas Generalis, & Viſitatores, qui annuales tantum erant, quique anno illorum regiminis abſoluto, in ordinem redigebantur, vſque ad integrum triennium ſunt prorogati. Similiter Abbates, Priores, cæterique monaſteriorum Prælati, qui triennales tantum erant, facti ſunt perpetui, adiecta nihilominus conditione, vt triennio regiminis in vno monaſterio abſoluto ad aliud transferrentur, ne more Prælatorum fiduciariorum, quos Commendatarios dicimus, dominia monaſteriorum ſibi vendicarent. Sed & Capitulum Generale, quod ſingulis annis cogi conſueuerat, nonniſi de triennio in triennium cœpit congregari. Multaque alia circa regimen tum publicum, tum priuatum, & præſertim circa conditiones eligendorum in Generalibus huius anni comitijs decreta, quæ Gregorius XIII. probauit per ſuas literas in forma Breuis, Illuſtriſſ. D. Marco Antonio Columnæ congregationis Protectori directas, quæ in actis Capituli Generalis anni præſentis leguntur. Hoc igitur anno congregatum fuit Capitulum Generale in monaſterio S. Mariæ Pacis de Vrbe, præſidente in eo Illuſtriſſ. & Reuerendiſſ. D. D. Cardinali Marco Antonio de Columna noſtræ congregationis Protectore clementiſſimo, vigore literarum Apoſtolicarum in forma Breuis, die 8. Aprilis eiuſdem anni datarum. In quo quidem capitulo electi fuerunt Rector Generalis Reuerendiſſ. P. D. Theodorus Placentinus. Viſitatores D. Archangelus Bononienſis, D. Caliſtus Vicentinus, D. Valerius à Gatinaria, & D. Syluester Cremonenſis. In eodem autem capitulo noua quædam ſtatuta fuerunt promulgata, quæ tum ab eodem Illuſtriſſ. Protectore autoritate Apoſtolica ſibi facta, tum à Sixto V anno 1588 per alias literas in forma Breuis eidem Illuſtriſſimo Cardinali Protectori directas, quæ in actis Capi-

tuli Generalis eodem anno celebrati leguntur, ſunt confirmata. inter alia verò decrētum eſt, vt quandoquidem Generale Capitulum nonniſi de triennio in triennium foret celebrandū, duobus annis intermedijs loco Capituli Generalis congregatio Rectoris Generalis, & Viſitatorum, & aliquot Prælatorum ex ſenioribus haberetur, quam noſtri Dietam dicunt. quod pro intelligētia dicendorū in ſequentibus monuiſſe ſit ſatis.

Cæterum hoc anno Gregorius XIII. eodem Illuſtriſſimo Cardinali Protectore inſtante, Præpoſituram conuentualē S. Paſtoris in agro Reatino Societati noſtræ vniuit. nam idem Illuſtriſſ.
74. Monaſt. Cardinalis duas Abbatias, alteram S. Sophiæ ciuitatis Beneuentanæ, alteram verò S. Paſtoris in commendam obtinebat, in quarum prima Præpoſituram conuentualem canonicorum noſtræ congregationis per Sedem Apoſtolicam erigendam curauit, nonnullis redditibus pro menſa canonicorum deſignatis, quam noſtri per integrū triennium, deſignato in illa Præpoſito Venerab. P. D. Paulo Placentino inſigni Theologo tenuerunt, teſtātibus actis capitularibus annorū 1578. & duorum ſequentium. Verùm cum propter nōnullas cauſas locus minus commodè à noſtris teneretur, haberent etiam in eadem ciuitate ſatis amplam Abbatiam S. Modeſti, dictam Præpoſituram ſpontè reliquerunt. Quibus idem D. Cardinalis dedit aliam Præpoſituram S. Paſtoris in Agro Reatino, conſtituto in illa Præpoſito, & conuentu canonicorum, diſmembratisq; nonnullis prædijs ab Abbatia, eidemque Præpoſituræ pro menſa canonicorum applicatis: nam monaſterium S. Paſtoris vetus erat Abbatia Ordinis Ciſtercienſis ante annos quadringētos fundata per Illuſtriſſ. Comites Marſorum, & Nahartium, qui nunc de Caſtello nuncupantur. non tamen in loco, vbi nunc eſt, ſed prope lacum in colle iuxta caſtrum Riuodutri, nuncupatum, præfuitq; illi S. Balduinus filius Berardi Comitis Marſorum, ad quem ſunt literæ S. Bernardi. Verum ob aëris inſalubritatem ex priori loco in eum, vbi nunc eſt, anno Domini 1255. ſub Alexandro IV. translata, prout ex inſcriptione conſtat, quæ in tabula marmorea, in eius clauſtro poſita iuxta portam Eccleſiæ conſpicitur. ipſa verò Abbatia, ſeu illius bona ſunt commendata. Literæ inſtitutionis, & erectionis dictæ Præpoſituræ anno 1580. Idibus Decembris ſunt datæ; ſed hoc anno Præpoſitus in loco fuit inſtitutus Ven. P. D. Ioſeph Veronēſis, vir optimus, qui multis alijs monaſterijs magno illorum emolumento ſpirituali, ac temporali digniſſimè præfuit. nunc autem ſenio confectus in canonica S. Leonardi apud Veronam adhuc viuit.

II. HOc eodem anno Gregor. XIII. Præpoſiturā S. Iuſti Secuſiæ, nullius diœceſis, ſed prouinciæ Taurinenſis, noſtræ congregationi conceſſit. nam cum Illuſtriſſimus D. Guido Ferrerius S. R. E. Cardinalis, qui Abbatiam S. Stephani de Citadella Vercellarum in commendam obtinebat, monaſterio S. Stephani, in quo Præpoſitus cum collegio quatuordecim canonicorum noſtræ cō- 75. Monaſt.
gregationis per Paulum III. fuerat inſtitutus, attributis eidem conuentui certis prædijs pro mēſa conuentuali, per miniſtros Sereniſſ. Ducis Sabaudiæ prætextu arcis muniendæ deſtructo, litem contra noſtros ſuper bonis dictæ Præpoſituræ mouiſſet, eaque per aliquod temporis ſpatiū fuiſſet exagitata, demum ſic fuit compoſita, vt alteram Præpoſituram in Abbatia S. Iuſti Secuſij, quam ſimiliter in commendam habebat, cū collegio canonicorum erigeret; quod hoc ipſo anno effecit, amotis nonnullis monachis ibidē degentibus, & ad aliud monaſterium S. Michaelis de Cluſa ſibi etiam commendatum translatis, deſignatiſque pro conuentu canonicorum certis redditibus. quam erectionem, & inſtitutionem Pontifex autoritate Apoſtolica firmauit Tuſculi Idibus Iunij anni 1581. cuius primus Præpoſitus fuit Ven. P. D. Ioſeph Vercellenſis, vigetque nūc etiam collegium canonicorum ſub regulari obſeruantia. De iſtius verò monaſterij fundatione, ſacriſque Reliquijs in Eccleſia S. Iuſti per Marchiones Secuſiæ reconditis plura Baronius tomo II. ſub Anno 1027. num. 10. & ſequentibus ex Glabro Monacho, & Iacobus Philipp⁹ in Supplemento Chronicarum lib. 14. ſub anno 985. vbi quod inquit, dictum monaſterium Ordini S. Benedicti à Montis errati Marchionibus ædificatum, non ſic accipiendum, vt ab initio monachis fuerit traditum, contrarium enim conſtat ex donatione Oddonis Marchionis, & illius coniugis Adelaidis, & filiorum canonicæ S. Laurentij de Plebe martyrum circa annum 1057. factæ ſic: *Ego Oddo, & vxor mea Adelaidis, & filij mei Petrus, & Amadeus, & filia mea hanc donationem fecimus ad clericos, qui in eodem loco (ſcilicet S. Laurentij) regulariter viuunt.* In inſtrumento præterea ſuper quadā controuerſia inter Eccleſiam S. Iuſti, & Eccleſiam S. Laurentij anno 1149. rogato Regulares S. Iuſti non vocantur monachi. Sed nec Glaber, qui fuit in dicto monaſterio eo tempore, quo caſus ille accidit, quem ex ipſo Baronius loco proximè citato memorat, abſolutè audet affirmare Regulares tunc inibi degentes monachos fuiſſe, ſed ſub diſiunctione ſic inquit: *Nocte denique inſecuta viſa ſunt à quibuſdam monachorum, ſeu aliorum Religioſorum monſtruoſa in eadem Eccleſia phantaſmata*: planè indicans, Religioſos qui dictam Eccleſiam per illud tempus tenebant, quos ratione profeſſionis Regularis monachos appellauit, propriè alterius inſtituti à monaſtico ſtrictè ſumpto extitiſſe. Poſtea vero loco canonicorum regularium S. Laurentij D. Benedicti monachi ſucceſſerunt circa annum 1198. nam eo anno 1198. in quadam controuerſia inter S. Mariæ Maioris, & S. Iuſti Eccleſias exorta,

D. Bene-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

D.Benedicti monachi vocantur, & ita deinceps vſque ad annum 1581. quo monachis excedentibus iterum canonici ſucceſſerunt.

Conditur autem in Eccleſiâ S. Iuſti in primis corpus S.Iuſti martyris, non illius, qui Puer ſub Diocletiano apud Bellouacum paſſus fuerat, de quo Martyrologium Romanum die 18. Octobris,& ibi Baronius poſt Bedam, Mombritium, Surium,& alios ibi relatos, vt Glaber à Baronio tomo II. ſub eodem anno 1027. irelatus ſcribit: ſed S.Iuſti martyris,& monachi S.Laurentij nūc de plebe Martyrum vocati, circa tempora Leonis I. à Vandalis illac pertranſeuntibus cum alijs pluribus tum monachis,tum Laicis pro fide Catholica interfecti, vt eiuſdem Eccleſiæ S.Laurētij tabularia vetuſtiſſima,& etiam alterius Eccleſiæ monachorum de Noualeſia nuncupatæ Breuiaria teſtantur. Quare corrigēdum etiam, quod de monaſtica S.Iuſti ſub regula D.Benedicti profeſſione nonnulli per errorem ſcribunt, cū temporibus S.Iuſti B. Benedictus nondum natus eſſet. Corpus inſuper B. Hugonis Epiſcopi Lugdunenſis in eadem Eccleſia ſeruatur, & S.Mauri Abbatis S.Benedicti diſcipuli, cū brachio S. Remigij Abbatis,& brachio S. Antonij,& alijs Sanctorum Reliquijs, nec deſunt, qui affirment corpus B.Stephani Protomartyris in eadem Eccleſia reperiri, ex quibuſdam Reliquijs cum chirographo vetuſtiſſimis characteribus Romanis exarato, alijſque indicijs, & antiquis monumentis recens in quodam altari vetuſtiſſimo repertis, quibus quoniam Breuiarium Romanum,& traditio apud Romanos conſtantiſſima contradicit, de hoc aliquid affirmare non audeo.

III. ANno 1582. habita fuit congregatio Rectoris Generalis, & Viſitatorum Anconæ in monaſterio S.Ioannis Baptiſtæ, vbi R. P. D. Archangelus Bononienſis ob grauem ſenectutem officio Viſitatoratus renuntiauit, & in eius locū electus eſt R. D. Petrus Bononienſis Theologus inſignis. Anno verò ſequenti 1583. eadem congregatio fuit habita Mantuæ in canonica S.Bartholomæi.

Anno 1584. congregatum fuit Capitulū Generale Rauennæ, ibique deſignatus Rector Generalis Reuerendiſſ. P. D. Petrus Franciſcus Veronenſis,& Viſitatores D. Deſiderius Mediolanenſis, D.Aſcanius Brixiēſis, D.Hyppolitus Placentinus,& D.Matthæus Cremonenſis, qui fuit Epiſcopus Melphitanus, & Orator Sereniſſimi Ducis Mantuæ apud Pontificem. Anno 1585. habita fuit congregatio Romæ, quo anno Gregorius XIII. defunctus eſt die 10. Aprilis. die vero 24. eiuſdem menſis Fœlix Perettus S. R. E. Cardinalis tituli S.Hieronymi Sclauorum Pontifex eſt renunciatus,& Sixtus V. nuncupatus. Anno 1586. congregatio eſt habita Romæ. Anno 1587. eadem congregatio ſimiliter habita fuit Romæ: nam cum eodem anno deberet Generale Capitulum congregari, ex diſpenſatione Pontificia dilatum fuit in annum proximè ſequentem. in eadem verò congregatione cum R. P. D. Matthæus Cremonenſis factus eſſet Epiſcopus Nicomedienſis, & Mantuæ ſuffraganeus, eius loco fuit electus quartus Viſitator P.D. Andreas Cremonenſis.

Anno 1588. congregata fuit Generalis Synodus noſtrorum canonicorum Rauennæ, in qua electus fuit in Rectorem, ſeu Abbatem Generalem Reuerendiſſ. P.D. Camillus Becius Caſalenſis, vir optimus, & verè Pater noſtræ congregationis, qui diſciplinam canonicam nutantem reſtituit,& firmauit: qui poſtea fuit Epiſcopus Aquenſis in prouincia Montisferrati, additi quoque Viſitatores D. Conſtantius Laudenſis, D. Aurelius Veronenſis, D.Iacobus Venetus, & D. Sigiſmundus Placentinus. In qua Synodo conſtitutiones Romæ in Capitulo anno 1581. celebrato editæ iterum ſunt confirmatæ, & promulgatæ. Vtinam executioni demandatæ. hoc certum, in prima Conſtitutione cautum, vt Vicarius ſiue Rector Generalis ſtatim iurare deberet illas obſeruare, & obſeruari facere, quod à tunc electo Rectore Generali præſtitum in actis huius Capitoli reperitur.

Hoc anno fundata eſt Præpoſitura S. Stephani Dertonæ, cuius initia hæc fuerunt: Pius V. ex Boſcho Alexandriæ oppido cum eſſet adhuc laicus D. Seraphinum de Boſcho noſtræ congregationis canonicum familiarem, & cū tota domo ſua (erat enim inter oppidanos honeſtiſſimis parentibus natus) benefactorem habuit, quem ſemper in Cardinalatu, & Pontificatu dilexit, & inter ſuos familiares beneficiorum memor retinuit, dignitateſque non ſemel obtulit, quas ille recuſauit. multas etiam pecunias in opera pia diſpenſandas contulit, ex quibus ille prius Oratorium quoddam in dicto oppido ad erigendum in eo collegium canonicorum propria autoritate erexit, quod Patres nullatenus probauerunt. Poſtea cum Pius V. in monaſterio S.Stephani Dertonæ, Ordinis S.Benedicti monaſticum ordinem penitus extinxiſſet, & monaſterij bona alteri monaſterio ſanctæ Crucis in dicto oppido Boſcho, ſeu prope illud ab eodem Pontifice exſtructo applicauiſſet, fabricas verò, & Eccleſiam S.Stephani Epiſcopo & canonicis cathedralibus, quorum Eccleſiæ ſuadente tutela ciuitatis paulò ante fuerat deſtructa, conceſſiſſet, noua cathedrali ædificata cum domibus canonicorum, ijdem canonici Dertonenſes fabricas dictæ Eccleſiæ S.Stephani, ad effectum erigendi in illis, & ex illis collegiū noſtræ Societatis pretio mille aureorum vendiderant, quam venditionem,& traditionē probauerat ante hunc annum Gregorius XIII. teſtantibus eius literis ad Vicarium, & Archipresbyterū Alexandrinos anno 1578. die 13. Nouembris emanatis: licèt non ante hunc annum conuentus

*76 Monaſt.*

cano-

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

canonicorum, neque Præpoſitus in dicta Eccleſia fuerit inſtitutus. Quod monaſterium prædictus D. Seraphinus ex pecunijs largitate Pontificia ſibi collatis ſatis abundanter dotauit.

Eccleſiam S. Stephani ferunt antiquiſſimum templum ante Saluatoris Noſtri Iesv Christi aduentum Idolis erectum, in cuius noua ampliatione, & inſtauratione anno 1621. facta Reliquiæ S. Innocentij V. eiuſdẽ ciuitatis Epiſcopi in arca marmorea candidiſſima cum cineribus Quintij, Patritij Romani eius genitoris ob Domini Noſtri Iesv Christi fidem illic cum tota ſua familia relegati in altero ſarcophago marmoreo ſepoſitis ſunt inuentæ die 24. menſis Martij, quæ poſtea in eadem Eccleſia honorificentius repoſitæ fuerunt.

IV. ANno 1589. habita fuit congregatio Rauennæ die 30. menſis Aprilis, & ſimiliter anno 1590. quo anno Sixtus V. Põtifex verè Maximus naturæ debitum ſoluit die 27. Auguſti. die verò 15. Septembr. renunciatus eſt ſummus Pontifex Ioannes Baptiſta Caſtagna presbyter Cardinalis tit. S. Marcelli, qui Vrbanus VII. fuit appellatus. quo poſt tredecim dies defuncto electus eſt poſt duorum menſium interregnum Nicolaus Sfondratus presbyter Cardinalis tituli S. Cæciliæ, dictus Gregorius XIV. die 15. Decemb. qui ſedit in pontificatu menſes 10. & dies 10.

Anno 1591. Generale Capitulum coactũ fuit Cremonæ, in quo præfatus Reuerendiſſ. D. Camillus Rector Generalis autoritate Apoſtolica pro triennio immediatè ſequenti in eodem regimine Generalatus fuit prorogatus; ſed Viſitatores in ordinem redacti, pro quibus alij quatuor per vota totius Capituli de more fuerunt electi, videlicet D. Caliſtus Vicentinus, D. Antonius Rauennas, D. Theodoſius Papienſis, & D. Riccardus Mediolanenſis. In eodem verò Capitulo multa fuerunt ſalubriter decreta, inter quæ renouata vetus Conſtitutio, vt illegitimi ad habitum canonicorum noſtræ congregationis nullatenus admitti poſſint. quæ Conſtitutio per totum Capitulum diſcuſſa fuit diligenter, & obtenta.

Hoc autem anno Gregor. XIV. die 15. Octobris ex hac vita migrauit, & in eius locum ſuffectus eſt Innocentius IX. antea Ioannes Baptiſta de Fachinettis nuncupatus, die 29. Octob. qui obijt die 30. Decemb. eiſdem anni. Sequenti verò anno 1592. die 31. Ianuarij euectus fuit ad põtificatum Hyppolitus Cardinalis Aldobrandinus, qui Clementem VIII. ſe fecit appellare. Hic Regularium ordinibus reformandis, & ad prima cuiuſque inſtituta reuocandis operam impendit, cuius rei cauſa multa ſtatuta edidit, ſed & cõgregationem quandam Prælatorum ſecularium pro reformandis regularibus inſtituit, per quam quia contra quod Sanctiſſ. Pontifex ſperauerat, potius ijdem regulares ab illorum inſtitutis abduceban tur, Paulus V. illius in pontificatu ſucceſſor illam abrogauit. Eodem autem anno congregatio fuit habita Rauennæ die 3. menſis Maij, in qua prædicta Clementis VIII. decreta pro reformatione regularium edita ſunt promulgata, & alia inſuper addita. poſtmodum verò R. P. D. Caliſtus Vicentinus primus, Viſitator vita functus eſt, in cuius locũ anno ſequẽti 1593. die 2. Feb. ſuffectus fuit D. Angelus Mutinenſis, quo ſimiliter anno die 16. Maij congregatio eſt habita Rauennæ, in qua lectæ ſunt literæ Illuſtriſſ. D. Cardinalis Columnæ Protectoris, quibus de optima Sereniſſ. Ducis Mantuæ erga noſtram congregationem propẽſione, voluntateq; conferendi nobis ſupra memoratam Eccleſiam collegiatam, & capellã Ducalem S. Barbaræ, Patres ibidem cõgregatos certiores reddebat, præcipiens aliquos cum mandatis, & facultate dictam Eccleſiam acceptandi, ad eundem Sereniſſimum deſtinari.

ANno 1594. Generale Capitulum Rauennæ. Rector Generalis Reuerendiſſ. P. D. Aſcanius Martinẽgus Brixienſis. Viſitatores D. Hyppolitus Placentinus, D. Theophilus Bergomenſis, D. Secundus Nouarienſis, & D. Frigdianus Cremonenſis. Anno 1595. congregatio fuit habita Bononiæ. Anno verò ſequenti 1596. eadem congregatio fuit habita Pataiuj Cæterũ ſub hoc regimine triennali nihil memoria dignum in noſtra congregatione geſtum fuiſſe reperio, niſi quod omnes canonici noſtræ cõgregationis antiquum vſum deferendi almutias de panno nigro ſuper Rochettum, cum in Eccleſia diuinis intererant, reſumpſerunt, qui nihilominus poſt aliquot annos paulatim obſoleuit, neſcio quibus de cauſis, cum ſit habitus antiquus canonicorum regularium tum à Benedicto XII. in conſtitutionibus pro reformatione canonicorum regulariũ editis, tum ab ipſis exordijs noſtræ reformationis omnibus noſtris canonicis præſcriptus. V.

Anno 1597. Generale Capitulum Rauennæ. Rector Generalis Reuerendiſſ. P. D. Theodoſius Papienſis ex Comitibus de Roueſcalla. Viſitatores D. Petrus Bononienſis, D. Aurelius Veronenſis, qui ante annum expletum obijt, eidemq; ſuffectus D. Benedictus Veronenſis, D. Celſus Mediolanenſis, & D. Conſtantinus Vercellenſis, qui ſimiliter poſt vnum annum obijt, & eius loco electus fuit D. Conſtantius Laudenſis. Sub hoc verò regimine quædam ſunt immutata: nam in prima congregatione anno ſequenti 1598. Cremonæ celebrata Clemens VIII. accepto, quod in quodam Capitulo Generali Abbatiæ, Præpoſituræ, Prioratus, & aliæ Prælaturæ inter quaſdam nationes fuiſſent diſtributæ, nonnullis ſeptem, alijs quatuor, vel paucioribus aſſignatis (quod tamen in actis Capitulorum Generalium, quæ ad manus meas deuenerunt, nullatenus inueni) per ſuas literas in forma Breuis Rectori Generali directas diuiſionem ſiue diſtributionẽ huiuſmodi

penitus caſſauit, & perpetuo reuocauit, & annullauit ſtatuens Abbatias, Præpoſituras, ac cæteras Prælaturas perſonis quarumcunque nationum, meritorum cuiuſq; ratione habita deinceps conferri debere, præcipiens propterea ipſi Rectori Generali, vt in eadem congregatione Dicta nuncupata, dictis literis Apoſtolicis ſolemniter publicatis, pro illarum executione ante omnia omnes Abbates, Priores, Præpoſitos, & Prælatos ab illorum Prælaturis abſolueret, ac reuocaret, ac deinde dictas Prælaturas perſonis tantum dignis, & ad eas obtinendas idoneis, ſine aliqua limitatione, vel exceptione conferret: & ita in poſterum perpetuis futuris temporibus fieri mandauit, quod tunc ab illo, & deinceps ab alijs fuit poſtea obſeruatum, prædictis literis Apoſtolicis, quæ anno 1598. die 27. Martij fuerant datæ, inter acta dictæ congregationis ſiue Dietæ regiſtratis. Hoc eodem anno Reuerendiſſ. P. D. Camillus Becius, qui per ſex annos fuerat Rector Generalis noſtræ congregationis, Epiſcopus Aquenſis per Clementem Papa VIII. fuit renunciatus.

Anno verò 1599. habita fuit congregatio, Dicta nuncupata, Rauennæ die 8. Aprilis, poſt quam congregationem eodem anno obtentum fuit decretum à Clemente VIII. Confirmatum, vt Rector Generalis, & Viſitatores noſtræ congregationis, qui antea Prælaturas monaſteriorũ durante illorum officio tenebant, in poſterum, quandiu in eiſdem officijs permanerent, ab ipſis Prælaturis eſſent abſoluti. quod decretum anno ſequenti ante congregatum Generale Capitulũ fuit promulgatum, & deinceps executioni demandatum.

## CAPVT QVADRAGESIMVM SEPTIMVM.

*De ijs, quæ in noſtra Congregatione ab anno MDC. vſque in hunc annum MDCXXIII. quo iſta ſcribimus, acciderunt, & de fundatione Præpoſituræ S. Caroli loci Menaſij.*

I. ANno 1600. congregatum fuit Generale Capitulum Rauennæ, in quo renunciati ſunt Rector Generalis Reuerendiſſ. P. D. Seraphinus Rauennas, D. Hieronymus à Riccaldono Caſalenſis, D. Archangelus Seuerinus Neapolitanus Cõcionator celebris, & D. Frigdianus Lucenſis. Ex hoc autem tempore vſque in hodiernum diem multa in noſtra congregatione ſunt immutata, dum quiſque in ſuo ſenſu cupit abundare. Et in primis cum eodem anno in mẽſe Septembri Rector ipſe Generalis cum Viſitatoribus, Procuratore Generali, præcipuiſq; nonnullis Societatis noſtræ Patribus Arimini in Canonica noſtra S. Marini fuiſſent pro grauiſſimis negotijs congregati, omnes quotquot prædictæ congregationi interfuerunt intra paucos dies vel obierunt, vel grauiter cum vitæ periculo ægrotauerunt, ex quibus defuncti duo Viſitatores, Procurator Generalis in Curia Romana, & Reuerendiſſ. P. D. Aſcanus Martinengus, qui ambo Generalem totius congregationis præfecturam duobus triennijs immediatè præcedentibus obtinuerant. Viſitatores, qui ex hac vita tunc exceſſerunt, fuerunt D. Hieronymus à Riccaldono & D Frigdianus Lucenſis. quorum loco ſuffecti D. Petrus Franciſcus Malettus Vercellenſis, & D. Conſtantinus Cremonenſis eodem anno. Sequenti verò anno 1601. poſt habitam congregationem Rauẽnæ Rector ipſe Generalis Romam profectus, inopinato interitu fuit ex hac vita repentè ſublatus, in cuius locum ſuffectus eſt eodẽ anno Reuerendiſſ. P. D. Seraphinus Rauennas ex primo Viſitatore, non tamen in Capitulo Generali, nec iuxta formam à S. Concilio Tridentino præſcriptam, ſed more antiquo noſtræ congregationis, obtenta facultate à Sede Apoſtolica, qui vix ad Generalatum euectus, Romam ſtatim contendit, & vt Prælaturæ, quæ in congregatione Prælatis, illorum vita durante conferri conſueuerant, triennales fierent, & Prælati poſt expletum triennium illorum regiminis in ordinem redigerentur, à Pontifice impetrauit; idq; in cõgregatione ſtatim ſequente, quæ habita fuit Rauennæ anno 1602. executioni mandauit, vnde vis obedientiæ, & Prælatorum reuerentia penitus eneruata, & ferè conculcata.

ANno 1603. Capitulum Generale Rauennæ, Rector Generalis Reuerendiſſ. P. D. Celſus Dugnanus Mediolanenſis Prædicator celebris. Viſitatores D. Aurelius Imolenſis, D. Secundus Nouarienſis, D. Columbinus Bergomenſis, & D. Michaël Papienſis. Verum poſt primam congregationem, quæ ſequenti anno 1604. fuit habita Arimini, D. Aurelius vita functus eſt, & eius loco electus D. Iacobus Bononienſis. Anno 1605 congregatio eſt habita Patauij, quo anno Clemens VIII. die 4. Martij ex hac vita migrauit, & in eius locum electus Alexander Mediceus S. R. E. Cardinalis Archiepiſcopus Florentinus, qui Leo XI. fuit appellatus. qui cum ſediſſet in pontificatu diebus 27. magno ſuo deſiderio bonis omnibus relicto naturæ debitum ſoluit, die 27. Aprilis. poſtea die 26. Maij in feſto S. Vbaldi Epiſcopi Eugubini, & canonici regularis euectus fuit ad Papatum Paulus V. Burgheſius antea Camillus, qui S. Vbaldum in Breuiario Romano reponi, ac illius officium ſub II.

ritu

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN